

तुमच्यासारखा दुसरा कोणीही नाही

मनुष्याचे जीवन हे आशा आणि विश्वासावर टिकून आहे. म्हणतात ही ना 'जोपर्यंत आशा आहे, तोपर्यंत श्वास आहे.' वेद आणि ग्रंथ सांगतात की मनुष्य जीवन हे अत्यंत दुर्लभ आणि श्रेष्ठ आहे, परंतु विडंबना ही आहे की बहुतेक मनुष्य हे आपल्या जवनाशी निराश आणि हताश आहे. ते आपल्या भाग्याला दोष देतात. नकारात्मक चिंतनाद्वारे ते स्वतःच स्वतःची आत्मिक ऊर्जा नष्ट करत आहेत.

आपण सर्व आपला स्थूल परिचय तर जाणताच. त्याच्या आधारे आपण स्वतःला डॉक्टर, इंजिनियर, शिक्षक आदि सांगत असतो आणि त्याच प्रतिष्ठेत आणि नशेत आपण राहत असतो. परंतु हे पद प्रतिष्ठा तर एका दिवशी सुटून जातील. व्यक्तीचे शरीरदेखील सुटून जाईल व पाच तत्वांत विलीन होऊन जाईल. तर मग विचार करा की आपली वास्तविकता ओळख काय आहे ती ? ही ओळख स्वयं परमात्माद्वारे गीतेमध्ये स्पष्ट केली गेली आहे. त्यानुसार आपण एक विनाशी शरीर नसून एक चैतन्य आणि अमर आत्मा आहोत.

या संसारात जन्म घेणारी करोडो मनुष्यात्मा आहेत. परंतु एक आत्मादेखील दुसऱ्याशी सारखेपणा दाखवित नाही. प्रत्येक आत्म्याचा स्वभाव, संस्कार, गुण आणि त्याची विशेषता तसेच त्यांचे हे विनाशी शरीरदेखील एक-दुसऱ्यांपासून वेगळे आहे. अशा प्रकारे हे सत्य आहे की या संसारात परमात्म्याने आपल्याला सर्व मनुष्यांपेक्षा बिलकुलच वेगळे बनविले आहे आणि पूर्ण ब्रह्माण्डामध्ये 'तुमच्यासारखं दुसरं या विश्वात कोणीच नाही' आता हे तुमच्यावर आहे की तुम्ही स्वतःच्या महत्त्वाला कितपत समजतात. का निराशवादी आणि नकारात्मक चिंतनामध्ये आपले बहुमूल्य जीवन व्यर्थ गमावता.

मनुष्य आत्म्यामध्ये त्याचे विचार आणि त्याचे कर्म व संस्कार हेच त्याचे आधार आहेत. यासाठी आपले ध्यान हे चिंतनाला श्रेष्ठ बनण्यामध्ये असायला हवे. तसे तर भौतिक दृष्टीने सर्वच विचार करतात की मी मोठा माणूस व्हावे, खूप पैसा कमावावा, माझी शान, थाट-माट असावा, लोकांनी माझा आदर करावा, परंतु हे सर्व मिळविण्यासाठी त्याला उंच लक्ष ठेवले पाहिजे. उदा. डॉक्टर किंवा इंजिनियर बनणारा विद्यार्थी पहिलेच आपल्या स्मृतीत ठेवत

असतो की मला हे बनायचे आहे व तसे बनण्याकरीता तो रात्र-दिवस मन लावून कठोर परिश्रम देखील करीत असतो. त्याला तसे बनण्याची एकच धून असते व या सकारात्मक चिंतनामुळे तसा बनतो देखील. परमात्म्याने आता मनुष्याला स्मृती दिली आहे की तुम्हीच देवी-देवता होतात आणि आता पुन्हा तुम्हाला तसे बनायचे आहे. जर आपण सकारात्मक चिंतनाने निरंतर असा प्रयत्न करू तर एक दिवस आपले जीवन ही देवी-देवतांसारखे बनू शकेल. असे जीवन बनविण्याकरिता आपल्याला पाच विकारांचा त्याग करून सद्गुणांना आत्मसात करावे लागेल.

जरी एखाद्या व्यक्तीकडे प्रतिष्ठा नसेल तरी देखील त्याला हे मानले पाहिजे की तो ईश्वराची एक श्रेष्ठ आणि अनोखी रचना आहे. भगवंताने त्याच्या समान दुसरी कुठलीही व्यक्ती बनवली नाही. प्रत्येक मनुष्याचे गुण, स्वभाव, संस्कार इ. बिलकुलच वेगळे असतात. हेही विचार करण्यायोग्य आहे की, आपल्यामध्ये अनेक दिव्य गुण आणि शक्त्या आहेत. ज्या खूपच अमूल्य आहे. आपली आत्मा ही चैतन्य आणि अमर आहे. तुम्ही आपल्या मनाचे स्वामी आहात. आपण ठरवलं तर कुठलेही कार्य सहज करू शकतो.

आपल्याप्रमाणेच साधारण मनुष्य हा चंद्रावर आणि हिमालयावर चढला आहे, मोठ-मोठ्या देशांचे राष्ट्राध्यक्ष बनला आहे. आपणही असे करू शकता. त्यासाठी आवश्यकता आहे की आपल्या आंतरिक शक्तीला ओळखण्याची, अंतर आत्म्याला जागृत करून प्रयोग करण्याची. यासाठी जीवनात तुम्ही कधी निराश व्हायला नको तसेच मनात हीन भावना आणायला नको.

जीवनात कुठले तरी स्वर्णिम लक्ष बनवायलाच हवे त्याप्रमाणे परिश्रम व प्रयत्न करायला हवा. तेव्हा तुम्ही महान नक्कीच बनाल. यासाठी सदैव हे लक्षात असू द्या की या दुनियेत 'आपल्यासारखे कुणीच नाही.'

- ब्रह्माकुमारीज् वार्ता फिचर्स

www.bkvarta.com